

Publicerad 2008-07-31 22:18 av Staffan Welroos

i labyrinter

Irrar runt i labyrinter

Är vilse

Mörk som natten på vintern

Är ilsken

Jag hatar så mycket

Blir upprörd och bränd

Blir nedstämd, åsidosatt,

Och sen inåtvänd...

Farar för det kommande,

skäms över det som varit.

Klagade i onödan,

Det var ju i alla fall skapligt...

Det var ju himmelriket.

Men jag var för blind,

för döv, känslolös.

Gav dig aldrig någon röd kind...

men jag var orättvis,

egoistisk och dum.

Vill spola tillbaks tiden

när jag nu går runt

i labyrinter

Är vilse

i labyrinter

Är ilsken...

...mestadels på mig...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Staffan Welroos med Poeter.se id #23748 innehar upphovsrätten